

Warszawa, 2 sierpnia 2022 r.
KL/299/148/PH/2022

Pan
Sebastian Kaleta
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z pracami legislacyjnymi dotyczącymi projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne oraz ustawy – Prawo upadłościowe (nr. UC120), Konfederacja Lewiatan przedstawia poniższe stanowisko.

Uprzejmie proszę o zapoznanie się ze stanowiskiem oraz o rozważenie uwzględnienia zawartych w nim uwag w toku prac nad wskazanymi rozwiązaniami legislacyjnymi.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik: Stanowisko Konfederacji Lewiatan dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne oraz ustawy – Prawo upadłościowe (nr. UC120).

Stanowisko Konfederacji Lewiatan dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne oraz ustawy – Prawo upadłościowe (nr. UC120) dalej określonego jako „Projekt”

1) Projekt w dodanym **art. 10 ust. 2b** przewiduje, że w przypadku planu restrukturyzacyjnego sporządzanego w postępowaniu restrukturyzacyjnym dłużnika, który jest mikroprzedsiębiorcą, nie stosuje się ust. 1 pkt 1, 6 i 7. Plan restrukturyzacyjny dłużnika, który jest mikroprzedsiębiorcą zawiera opis przedsiębiorstwa.

Względem projektowanego art. 10 ust. 2b, powstają następujące wątpliwości:

Opis przedsiębiorstwa na dzień przygotowywania planu restrukturyzacyjnego – także w odniesieniu do mikroprzedsiębiorcy - niewiele wnosi w kontekście oceny składanych przez dłużnika propozycji układowych. W związku z tym nie spełnia swojej podstawowej roli, jaką powinno być zapewnienie wierzycielom podstawowej wiedzy w celu podjęcia świadomej decyzji co do wyboru propozycji układowych oraz głosowania za lub przeciw układowi. W związku z tym, proponowane jest uzupełnienie treści planu restrukturyzacyjnego o wskazanie w jaki sposób zamierzone jest finansowanie wykonania układu (jako ograniczona transpozycja nie mającego zastosowania do mikroprzedsiębiorców pkt 6).

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 10 ust. 2b ustawy:

Art. 10 ust. 2b. W przypadku planu restrukturyzacyjnego sporządzanego w postępowaniu restrukturyzacyjnym dłużnika, który jest mikroprzedsiębiorcą, nie stosuje się ust. 1 pkt 1, 6 i 7. Plan restrukturyzacyjny dłużnika, który jest mikroprzedsiębiorcą zawiera opis przedsiębiorstwa ze wskazaniem źródeł finansowania spłat wierzytelności w ramach układu.”

2) Projekt w dodanym **art. 10a** przewiduje, że:

1. Nadzorca lub zarządca sporządza test zaspokojenia, który zawiera:

1) wycenę wskazującą metody i założenia przyjęte w trakcie jej sporządzania, która obejmuje:

a) wartość przedsiębiorstwa dłużnika przy założeniu realizacji planu restrukturyzacyjnego i kontynuacji działalności gospodarczej przez dłużnika;

b) wartość majątku dłużnika przy założeniu ogłoszenia jego upadłości i sprzedaży przedsiębiorstwa jako całości oraz odstąpienia od sprzedaży przedsiębiorstwa jako całości i sprzedaży poszczególnych

składników majątku. Jeżeli składniki majątku dłużnika są obciążone hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską lub innymi prawami i skutkami ujawnienia praw i roszczeń osobistych, w wycenie należy oddzielnie podać, które z tych praw pozostają w mocy po sprzedaży w postępowaniu upadłościowym, a także ich wartość oraz wartość składników majątku nimi obciążonych.

2) informację o przewidywanym stopniu zaspokojenia wierzycieli, których wierzytelności są objęte układem, w postępowaniu upadłościowym, które byłoby prowadzone wobec dłużnika, zawierającą następujące dane:

a) wartość majątku dłużnika, o której mowa w pkt 1 lit. b),

b) przewidywany czas trwania postępowania upadłościowego oraz przewidywaną wysokość kosztów postępowania upadłościowego oraz innych zobowiązań masy upadłości,

c) kategorię, w której w postępowaniu upadłościowym byliby zaspokajani wierzyciele stanowiący grupy reprezentujące odrębne kategorie interesu;

3) ocenę, czy wierzytelności objęte układem będą zaspokojone w większym stopniu w przypadku zawarcia i wykonania układu, czy w postępowaniu upadłościowym.

2. Nadzorca lub zarządca może zlecić sporządzenie wyceny, o której mowa w ust. 1 pkt 1) osobom trzecim. Nadzorca lub zarządca może wziąć pod uwagę wskazania uczestników postępowania co do metodyki sporządzenia wyceny oraz osób sporządzających wycenę.

3. Testu zaspokojenia, o którym mowa w ust. 1, nie sporządza się w postępowaniu restrukturyzacyjnym dłużnika, który jest mikroprzedsiębiorcą.

Względem projektowanego art. 10a, powstają następujące wątpliwości:

1. Brak zasadności wyceny przedsiębiorstwa w restrukturyzacji jako definiującej wartość udziałów/akcji, nie zaś zdolność dłużnika do spłaty zadłużenia układowego

Głównym celem testu zaspokojenia jest zapewnienie wymaganej Dyrektywą możliwości porównania stopnia zaspokojenia wierzycieli w postępowaniu restrukturyzacyjnym ze stopniem zaspokojenia w postępowaniu upadłościowym. Z tego względu podstawowym narzędziem do obliczenia tego powinno być porównanie szacowanych odzysków w postępowaniu upadłościowym z zakładanymi odzyskami wynikającymi z propozycji układowych.

Wycena przedsiębiorstwa w scenariuszu restrukturyzacyjnym (opierana zwykle o metody dochodowe) nie jest potrzebna w ramach testu zaspokojenia z uwagi na to. Definiuje ona co do zasady

wartość przedsiębiorstwa dłużnika, która powinna znaleźć odzwierciedlenie w wartości akcji/udziałów w kapitale dłużnika, a nie poziom układowej spłaty wierzytelności. W razie upadłości dłużnika wartość jego przedsiębiorstwa (rozumianego jako majątek pozostały po spłacie długów), a w konsekwencji wartość jego udziałów/akcji jest zwykle równa zero. W restrukturyzacji wartość przedsiębiorstwa jest pochodną szansy na zawarcie układu, a więc szansy na restrukturyzację (zwykle redukcją) wierzytelności. Po przyjęciu układu wartość ta traci swój „opcyjny” charakter ponieważ opiera się już o skonkretyzowane nowe zasady dotyczące spłat restrukturyzowanego długu. Paradoksalnie – im wyższy będzie poziom spłat wierzytelności układowych, tym niższa jest wycena przedsiębiorstwa dłużnika.

W świetle powyższego wycena przedsiębiorstwa dłużnika jest nieistotna z perspektywy zaspokojenia wierzycieli, a więc niepotrzebna jest jako element testu zaspokojenia. Obrazuje ona wyłącznie szacowany poziom przyrostu wartości udziałów/akcji dłużnika w wyniku restrukturyzacji zadłużenia, a więc generowanej kosztem poświęceń wierzycieli. To zaś rodzić może w postępowaniach wyłącznie niepotrzebne kontrowersje i dyskusje nic nie wnoszące w kontekście negocjacji dłużnika i wierzycieli dotyczących warunków układu.

Stąd też proponuje się usunięcie zapisu dotyczącego obowiązku sporządzenia wyceny metodą dochodową.

2. Rola testu zaspokojenia jako punktu odniesienia dla oceny propozycji układowych]

Poziom układowej spłaty wierzytelności jest pochodną nie tyle wyceny przedsiębiorstwa w scenariuszu restrukturyzacyjnym, co treści propozycji układowych (j.w.). Dlatego też rolą testu zaspokojenia powinno być zdefiniowanie minimalnej kwoty układowych spłat wierzycieli, która nie powinna być niższa niż kwota spłat w scenariuszu restrukturyzacyjnym. Tylko w zakresie w jakim istnieją na etapie przygotowania testu zaspokojenia konkretne propozycje układowe, test zaspokojenia umożliwia ich porównanie z potencjalnymi odzyskami dla wierzycieli w scenariuszu upadłościowym. Z uwagi na to, iż istnieje możliwość, że propozycje układowe mogą ulec zmianie po przygotowaniu testu zaspokojenia lub też mogą pojawić się nowe propozycje układowe, proponowalibyśmy, ażeby ostateczne porównanie odzysków dla wierzycieli w scenariuszu upadłościowym i restrukturyzacyjnym miało miejsce w ramach opinii o możliwości wykonania układu, o której mowa w art. 115 pr. restr.

3. Zasadność wprowadzenia mechanizmu dyskontowania przyszłych odzysków przy porównaniu scenariusza upadłościowego i układowego; wybór stopy dyskonta

Porównanie odzysków wierzycieli w scenariuszu upadłościowym i scenariuszu układowym nie powinno abstrahować od kwestii terminów takich spłat. Jest to w szczególności istotne w sytuacji istnienia w gospodarce problemu inflacji. Stopą wykorzystywaną w obrocie gospodarczym na potrzeby określenia kosztu pieniądza w czasie jest stopa odsetek ustawowych, o której mowa w art. 359 par. 2 Kodeksu cywilnego. Odzwierciedla ona zakładany przez ustawodawcę uzasadniony koszt pieniądza w czasie odpowiadający stopie referencyjnej Narodowego Banku Polskiego powiększonej o 3,5 punktów procentowych.

Alternatywną stopą dyskonta, do której mogłyby odwoływać się przepisy art. 10a i 115 pr. restr. jest stopa wykorzystywana na potrzeby rozliczeń pomiędzy Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami – tzn. publikowana przez Narodowy Bank Polski stopa redyskonta weksli. Stopa ta określa cenę skupu weksli przez NBP od banków komercyjnych, które to weksle wcześniej bank komercyjny zdyskontował (kupił po cenie niższej od nominalnej) od swojego klienta (przedsiębiorstwa), przyjmując weksel jako zabezpieczenie udzielonego mu kredytu. Bank komercyjny korzysta z tej możliwości wówczas, jeśli chce mieć wcześniej dostęp do gotówki niż określa to termin zapadalności weksla wystawionego przez klienta.

Brak wprowadzenia zasady dyskontowania przyszłych odzysków w kontekście porównania odzysków wierzycieli w scenariuszu upadłościowym oraz scenariuszu restrukturyzacyjnym spowoduje, iż porównanie takie oparte o nominalną wartość spłat będzie nierzetelne. Oczywistym jest bowiem, w szczególności w środowisku inflacyjnym, iż odzysk np. w kwocie 1 mln złotych otrzymany zgodnie z układem za 10 lat nie jest dla wierzyciela tyle samo warty co antycypowany odzysk 1 mln złotych w scenariuszu upadłościowym płatny w horyzoncie czasowym 3-5 lat.

4. Kompetencje osoby trzeciej przygotowującej wycenę

Prawidłowa wycena majątku dłużnika jest warunkiem rzetelności testu zaspokojenia. Brak mechanizmów zapewniających rzetelne podejście do przygotowania wyceny majątku dłużnika jest więc istotnym zagrożeniem dla procesów restrukturyzacyjnych. Podkreślenia tu jednakże wymaga, iż legislacyjne uregulowanie wymogów dotyczących wyceny majątku dłużnika jest zagadnieniem skomplikowanym co pokazuje praktyka stosowania przepisów ustawy z dnia 15 stycznia 2015 roku (z późn. zm.) o obligacjach (art. 30 ustawy o obligacjach) wymagających przygotowania niezależnej wyceny przedmiotu zabezpieczenia w razie emisji obligacji zabezpieczonych.

Istnieje spore spektrum alternatywnych podejść do wyceny aktywów. W naszej ocenie nie należy narzucać konkretnej metody wyceny przygotowywanej na potrzeby testu zaspokojenia. Należy natomiast wprowadzić mechanizmy zapewniające rzetelność osoby trzeciej dokonującej wyceny oraz obowiązek konsultacji zasad przygotowania wyceny z przedstawicielami wierzycieli tzn. radą wierzycieli – jeżeli została ona powołana (o czym mowa poniżej).

W zakresie wprowadzenia wymogów dotyczących osoby przygotowującej wycenę sugerowane byłoby oprzeć się na wypracowanych już rozwiązaniach odzwierciedlonych w art. 30 ustawy o obligacjach. Przepis ten przewiduje obowiązek wyboru podmiotu przygotowującego wycenę, który spełnia określone kwalifikacje, tzn. posiada doświadczenie i kwalifikacje zapewniające rzetelność wyceny oraz zachowuje on bezstronność i niezależność. W doktrynie podkreśla się, iż wprowadzenie tych wymogów było konieczne w celu zapobieżenia praktyce, zgodnie z którą wyceny często zlecane były podmiotom, które nie posiadały dostatecznych kwalifikacji w tym obszarze, co zagrażało wierzycielom.

5. Udział rady wierzycieli w przygotowaniu wyceny

Z uwagi na wskazaną powyżej wagę wyceny przygotowanej w ramach testu zaspokojenia istotne jest, ażeby decyzja o warunkach przygotowania była podjęta z udziałem wierzycieli w sytuacji, w której ustanowiona została rada wierzycieli. Zapewni to możliwość skonsultowania z przedstawicielami wierzycieli zakresu i metodologii wycen oraz wyboru rzetelnego podmiotu, który przygotowywać będzie wycenę. Podejście to zminimalizuje ryzyko zgłaszania przez wierzycieli zarzutów ex post dotyczących testu zaspokojenia.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 10a ustawy:

1. Nadzorca lub zarządca sporządza test zaspokojenia, który zawiera:

- 1) wycenę wskazującą metody i założenia przyjęte w trakcie jej sporządzania, która obejmuje*
 - ~~a) wartość przedsiębiorstwa dłużnika przy założeniu realizacji planu restrukturyzacyjnego i kontynuacji działalności gospodarczej przez dłużnika;~~*
 - b) wartość majątku dłużnika przy założeniu ogłoszenia jego upadłości i sprzedaży przedsiębiorstwa jako całości oraz odstąpienia od sprzedaży przedsiębiorstwa jako całości i sprzedaży poszczególnych składników majątku. Jeżeli składniki majątku dłużnika są obciążone hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską lub innymi prawami i skutkami ujawnienia praw i roszczeń osobistych, w wycenie należy oddzielnie podać, które z tych praw pozostają w mocy*

po sprzedaży w postępowaniu upadłościowym, a także ich wartość oraz wartość składników majątku nimi obciążonych.

2) informację o przewidywanym stopniu zaspokojenia wierzycieli, których wierzytelności są objęte układem, w postępowaniu upadłościowym, które byłoby prowadzone wobec dłużnika, zawierającą następujące dane:

a) wartość majątku dłużnika, o której mowa w pkt 1 lit. b),

b) przewidywany czas trwania postępowania upadłościowego oraz przewidywaną wysokość kosztów postępowania upadłościowego oraz innych zobowiązań masy upadłości,

c) wartość majątku dłużnika, o której mowa w pkt 1) pomniejszoną o dyskonto za okres do czasu zakładanej spłaty wierzycieli w ramach postępowania upadłościowego obliczonego z wykorzystaniem stopy odsetek ustawowych, o których mowa w art. 359 par. 2 Kodeksu cywilnego,

d) kategorię, w której w postępowaniu upadłościowym byłoby zaspokajani wierzyciele stanowiący grupy reprezentujące odrębne kategorie interesu;

3) ocenę, czy wierzytelności objęte układem będą zaspokojone w większym stopniu w przypadku zawarcia i wykonania układu, czy w postępowaniu upadłościowym.

2. Nadzorca lub zarządca może zlecić sporządzenie wyceny, o której mowa w ust. 1 pkt 1) ~~osobom trzecim~~ przez podmiot, który posiada doświadczenie i kwalifikacje zapewniające rzetelność wyceny oraz zachowuje bezstronność i niezależność. Nadzorca lub zarządca może wziąć pod uwagę wskazania uczestników postępowania lub rady wierzycieli co do metodyki sporządzenia wyceny oraz osób sporządzających wycenę.

3. Jeżeli została ustanowiona rada wierzycieli, wówczas rada wierzycieli może zażądać, ażeby wycenę, o której mowa w ust. 1 w odniesieniu do całości lub części majątku dłużnika przygotowała osoba trzecia spełniająca wymogi, o których mowa w ust. 2. W takiej sytuacji, jak również w sytuacji, w której decyzja o przygotowaniu wyceny podjęta będzie bez udziału rady wierzycieli, decyzja o wyborze osoby trzeciej na potrzeby sporządzenia takiej wyceny wymaga opinii rady wierzycieli.

4. Testu zaspokojenia, o którym mowa w ust. 1, nie sporządza się w postępowaniu restrukturyzacyjnym dłużnika, który jest mikroprzedsiębiorcą.

3) Projekt w dodanym **art. 35 ust. 3a** przewiduje, że od dnia dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a ust. 1 na wniosek wierzycieli mających łącznie więcej niż 50% sumy wierzytelności, z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 i art. 116, sąd zwalnia nadzorcę układu z pełnienia funkcji. W razie zwolnienia z pełnienia funkcji umowa, o której mowa w ust. 1 wygasa.

Względem projektowanego art. 35 ust. 3a, powstają następujące wątpliwości:

Mając na względzie krótki okres trwania postępowania o zatwierdzenie układu, zwolnienie nadzorcy przez sąd powinno nastąpić bezzwłocznie. Rozważyć można wprowadzenie konkretnego terminu np. 7 dni.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 35 ust. 3a ustawy:

Art. 35 ust. 3a. Od dnia dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a ust. 1 na wniosek wierzycieli mających łącznie więcej niż 50% sumy wierzytelności, z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 i art. 116, sąd w terminie 7 dni zwalnia nadzorcę układu z pełnienia funkcji. W razie zwolnienia z pełnienia funkcji umowa, o której mowa w ust. 1 wygasa.

4) Projekt w dodanym **art. 35 ust. 5** przewiduje, że w razie zwolnienia z pełnienia funkcji, o którym mowa w ust. 3a, sąd powołuje osobę, o której mowa w art. 24 ust. 1 do pełnienia funkcji nadzorcy układu. O wynagrodzeniu nadzorcy układu powołanego przez sąd orzeka sąd stosując odpowiednio przepisy o wynagrodzeniu nadzorcy sądowego z uwzględnieniem zakresu czynności wykonanych przez nadzorcę układu zwolnionego z pełnienia funkcji.

Względem projektowanego art. 35 ust. 5, powstają następujące wątpliwości:

W sytuacji, w której istotna większość wierzycieli – a za taką należy uznać wierzycieli mających co najmniej 2/3 sumy wierzytelności - wskazuje kandydata na nadzorcę, powołanie takiego nadzorcy istotnie uprości postępowanie oraz zwiększy szanse przyjęcia układu.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 35 ust. 5 ustawy:

Art. 35 ust. 5. W razie zwolnienia z pełnienia funkcji, o którym mowa w ust. 3a, sąd powołuje osobę, o której mowa w art. 24 ust. 1 do pełnienia funkcji nadzorcy układu. Na wniosek, o którym mowa w ust. 3a zgłoszony przez wierzycieli mających łącznie co najmniej 2/3 sumy wierzytelności, o których mowa w ust. 3a sąd zwalniając nadzorcę układu z pełnienia funkcji powołuje do pełnienia funkcji nadzorcy układu osobę, o której mowa w art. 24 ust. 1 wskazaną we wniosku wierzycieli. O wynagrodzeniu nadzorcy układu powołanego przez sąd orzeka sąd stosując odpowiednio przepisy o wynagrodzeniu nadzorcy sądowego z uwzględnieniem zakresu czynności wykonanych przez nadzorcę układu zwolnionego z pełnienia funkcji.

5) Proponujemy również zmianę **art. 115**, który w obecnym brzmieniu zakłada, że nadzorca sądowy lub zarządca składu na zgromadzeniu wierzycieli opinię o możliwości wykonania układu.

Względem art. 115, powstają następujące wątpliwości:

Ocena propozycji układowych wymaga od wierzycieli porównania odzysku wierzytelności w scenariuszu upadłościowym oraz w scenariuszu restrukturyzacyjnym. Poziom odzysków musi uwzględniać kwestię kosztu pieniądza w czasie oraz kwestię wpływu inflacji na przyszłe płatności. W tym celu zasadne jest dyskontowanie odzysków w scenariuszu restrukturyzacyjnym i scenariuszu upadłościowym w oparciu o stopę odsetek ustawowych, o których mowa w art. 359 par. 2 Kodeksu cywilnego.

Alternatywną stopą dyskontową (wykorzystywaną obecnie przez Narodowy Bank Polski na potrzeby dyskonta wierzytelności) mogłaby być stopa publikowana przez Narodowy Bank Polski stopa redyskonta weksli.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie art. 115 ustawy:

Art. 115. Nadzorca sądowy lub zarządca składa na zgromadzeniu wierzycieli opinię o możliwości wykonania układu. Opinia o możliwości wykonania układu zawiera także porównanie poziomu zaspokojenia wierzycieli przewidzianego propozycjami układowymi do poziomu zaspokojenia wierzycieli w razie upadłości dłużnika. Poziom zaspokojenia wierzycieli, o którym mowa dokonany jest z uwzględnieniem zakładanego terminu spłaty wierzytelności w wyniku pomniejszenia przewidywanych kwot przeznaczonych na spłatę wierzytelności o dyskonto za okres do czasu zakładanej spłaty, obliczone z wykorzystaniem stopy odsetek ustawowych, o których mowa w art. 359 par. 2 Kodeksu cywilnego.

6) Projekt w **art. 151 ust. 2** przewiduje, że układ nie obejmuje wierzytelności ze stosunku pracy, chyba że wierzyciel wyraził zgodę na objęcie jej układem. Zgodę na objęcie wierzytelności układem wyraża się w sposób bezwarunkowy i nieodwołalny, najpóźniej przed przystąpieniem do głosowania nad układem. Zgoda może zostać wyrażona ustnie do protokołu zgromadzenia wierzycieli.

Względem projektowanego art. 151 ust. 2, powstają następujące wątpliwości:

Restrukturyzacja jest konsekwencją zapaści finansowej przedsiębiorstwa spowodowanej przyjętą przez właściciela i kadre zarządzającą strategii działania. Zarówno kadra zarządzająca, właściciel przedsiębiorstwa i osoby z nim powiązane są często pracownikami dłużnika. W tym kontekście bezzasadna jest nieograniczona kwotowo ochrona powyższych osób oraz ich bliskich przed układową restrukturyzacją przysługujących im wierzytelności i przerzucanie całości ciężaru restrukturyzacji długów na wierzycieli niepowiązanych z dłużnikiem.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 151 ust. 2 ustawy:

Art. 151 ust. 2. Układ nie obejmuje wierzytelności ze stosunku pracy z osobami, o których mowa w art. 128 i 129 Prawa upadłościowego za okres ostatnich trzech miesięcy przed otwarciem postępowania restrukturyzacyjnego do wysokości trzykrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę określonego w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, chyba że wierzyciel wyraził zgodę na objęcie jej układem. Zgodę na objęcie wierzytelności układem wyraża się w sposób bezwarunkowy i nieodwołalny, najpóźniej przed przystąpieniem do głosowania.

7) Projekt w dodanym **art. 155 ust 4** przewiduje, że propozycje układowe nie mogą przewidywać dla żadnego wierzyciela zaspokojenia wyższego niż wartość jego wierzytelności.

Względem projektowanego art. 155 ust.4, powstają następujące wątpliwości:

W odniesieniu do udziałów lub akcji ich cena może zmieniać się w czasie. Najlepszym tego przykładem są notowania akcji spółek publicznych.

Udziały lub akcje podmiotu niezrestrukturyzowanego – niewypłacalnego mają wartość bliską zera. Wartość ta jest pochodną szacowanej przez akcjonariuszy szansy na sukces restrukturyzacji [jest wartością opcyjną]. W razie sukcesu restrukturyzacji akcje/udziały nabierają bowiem wartości. Funkcjonowanie powyższego mechanizmu pokazuje praktyka rynku kapitałowego [restrukturyzacji spółek giełdowych].

W tym kontekście należy precyzyjnie określić w jaki sposób rozumiany i kalkulowany jest poziom zaspokojenia wierzyciela w razie konwersji.

Naturalnym rozwiązaniem jest oparcie takiego poziomu zaspokojenia o przyjętą w układzie kwotę ceny emisyjnej akcji/udziałów, a więc kwotę o którą zredukowana jest w wyniku takiej konwersji wierzytelność. Rozwiązanie to umożliwi uniknięcie wątpliwości i skarżenia układów w szczególności w spółkach publicznych, w sytuacji w której *ex post* – tzn. po przyjęciu układu - w okresie uprawomocnienia się układu cena akcji dłużnika na giełdzie wzrośnie ponad kwotę, po której zostały one objęte przez wierzyciela skutkując zarzutami dotyczącymi zgodności układu z art. 155 ust. 4.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 155 ust. 4 ustawy:

Art. 155 ust. 4. Propozycje układowe nie mogą przewidywać dla żadnego wierzyciela zaspokojenia wyższego niż wartość jego wierzytelności. W razie konwersji wierzytelności na udziały lub akcje

w kapitale zakładowym emitenta zaspokojenie wierzytelności określa cena emisyjna akcji lub cena po której udziały są wydawane wierzycielowi.

8) Projekt w dodanym **art. 161a** przewiduje, że:

1. Propozycje układowe dla wierzycieli wymienionych w artykule 161 ust. 1 pkt 3 przewidują stopień zaspokojenia nie mniej korzystny, niż w postępowaniu upadłościowym, które byłoby prowadzone wobec dłużnika, chyba że wierzyciel zgodzi się na warunki mniej korzystne.
2. Propozycje o których mowa w ust. 1 nie mogą przewidywać innego sposobu zaspokojenia niż przewidziany w umowie, chyba że wierzyciel wyraził na to zgodę.
3. W przypadku utrzymania zabezpieczenia i zawarcia w propozycjach układowych przesunięcia w czasie płatności z tytułu wierzytelności o której mowa w ust. 1, w zakresie odpowiadającym wartości przedmiotu zabezpieczenia, oprocentowanie wierzytelności oraz okres jej spłaty nie może w istotny sposób odbiegać od postanowień zawartych w umowie, chyba że wierzyciel wyrazi na to zgodę.
4. Za zgodą wierzyciela, o którym mowa w ust. 1, układ może przewidywać zmianę przedmiotu zabezpieczenia wierzytelności lub jego sprzedaż. Sprzedaż przeprowadza nadzorca wykonania układu lub zarządca przymusowy. Przepis art. 323 ust. 3 i 4 stosuje się.

Względem projektowanego art. 161a, powstają następujące wątpliwości:

Przepis art. 161a ust. 3 ma na celu zabezpieczenie interesów wierzycieli zabezpieczonych zapewniając im prawo do naliczania odsetek w okresie po upływie terminu zapadalności udzielonego przez nich zabezpieczonego finansowania. Niestety przyjęta formuła zamiast poprawić sytuację wierzycieli zabezpieczonych istotnie ją pogorsza. Zaproponowany mechanizm przyjmuje bowiem, iż w sytuacji odroczenia terminu spłaty zabezpieczonej wierzytelności poza pierwotny horyzont finansowania, suma płatności kapitału i odsetek nie może przekroczyć wartości przedmiotu zabezpieczenia. Oznacza to, iż im większa jest zakładana kwota odsetek, które będą w przyszłości naliczone w przedłużonym okresie finansowania, tym większa część kapitału wierzytelności będzie uznana za niezabezpieczoną. Wierzyciel innymi słowy dostanie tyle samo ile by dostał, gdyby tego przepisu nie było, tyle że więcej otrzyma tytułem odsetek, a mniej tytułem zwrotu kapitału. W hipotetycznej sytuacji wieloletniego horyzontu spłaty zabezpieczonej wierzytelności mechanizm ten spowoduje, iż poziom pokrycia zabezpieczeniem kapitału pożyczki będzie minimalny.

Powyższe rozwiązanie doprowadzać może do pozbawiania wierzycieli zabezpieczenia, przeistaczając ich wierzytelności, których kapitał jest pokryty zabezpieczeniem, w wierzytelności, których kapitał traci takie pokrycie. Z powyższego względu rozwiązanie to jest niewłaściwe. Przyjmując, iż wartość wierzytelności zabezpieczonej na majątku dłużnika nie powinna co do zasady w wyniku naliczania

odsetek istotnie odrywać się od wartości przedmiotu zabezpieczenia, dłużnik powinien odsetki płacić w okresie wykonywania układu, a nie odraczać.

Niezależnie od powyższego, mając na względzie art. 92 prawa upadłościowego, istnieją argumenty, ażeby zaproponowany mechanizm zawarty w art. 161a ust. 3 - zgodnie z którym wartość odsetek i kapitału nie mogą łącznie przekraczać wartość przedmiotu zabezpieczenia - stosować w okresie przewidywanego trwania postępowania upadłościowego. Rozwiązanie to zapewnia, iż warunki restrukturyzacji wierzytelności zabezpieczonych:

- 1) nie są gorsze, aniżeli, aniżeli zasady ich spłaty, które miałyby zastosowanie w razie upadłości dłużnika, choć
- 2) w okresie, przewidywanego postępowania upadłościowego są analogiczne do warunków, które miałyby zastosowanie do spłaty tych wierzytelności w razie upadłości.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 161a ustawy:

Art. 161a. 1. Propozycje układowe dla wierzycieli wymienionych w artykule 161 ust. 1a pkt 3 przewidują stopień zaspokojenia nie mniej korzystny, niż w postępowaniu upadłościowym, które byłoby prowadzone wobec dłużnika, chyba że wierzyciel zgodzi się na warunki mniej korzystne.

2. Propozycje o których mowa w ust. 1 nie mogą przewidywać innego sposobu zaspokojenia niż przewidziany w umowie, chyba że wierzyciel wyraził na to zgodę.

3. W przypadku utrzymania zabezpieczenia i zawarcia w propozycjach układowych przesunięcia w czasie płatności z tytułu wierzytelności o której mowa w ust. 1, ~~w zakresie odpowiadającym wartości przedmiotu zabezpieczenia~~, oprocentowanie wierzytelności oraz okres jej spłaty nie może w istotny sposób odbiegać od postanowień zawartych w umowie, chyba że wierzyciel wyrazi na to zgodę. W okresie przewidywanego trwania postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 10a ust 1 pkt 2 b), kwota spłat wierzytelności przysługujących wierzycielom wymienionym w artykule 161 ust. 1a pkt 3 oraz naliczonych od nich odsetek nie może przekroczyć wartości przedmiotu zabezpieczenia.

4. Za zgodą wierzyciela, o którym mowa w ust. 1, układ może przewidywać zmianę przedmiotu zabezpieczenia wierzytelności lub jego sprzedaż. Sprzedaż przeprowadza nadzorca wykonania układu lub zarządca przymusowy. Przepis art. 323 ust. 3 i 4 stosuje się.

9) Projekt w dodanym **art. 165a** przewiduje, że sąd może dokonać stosownych zmian w układzie, jeżeli zmiany te nie naruszają istotnych postanowień układu i na skutek ich wprowadzenia sąd zatwierdzi układ.

Względem projektowanego art. 165a, powstają następujące wątpliwości:

Sąd zmieniając układ przyjęty przez wierzycieli zgodnie z dotychczasową propozycją przepisu nie powinien naruszać istotnych postanowień układu. W naszej ocenie zasadne jest doprecyzowanie, że postanowienia układu determinujące poziom i terminy spłaty wierzycieli są istotnymi postanowieniami układu w rozumieniu art. 165a pr. restr.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art.165a ustawy:

Art. 165a. W przypadkach, o których mowa w art. 165, sąd może dokonać stosownych zmian w układzie, jeżeli zmiany te nie naruszają istotnych postanowień układu, a w szczególności nie zmieniają stopnia, ani terminów zaspokojenia wierzycieli i na skutek ich wprowadzenia sąd zatwierdzi układ.

10) Projekt w dodanym **art. 165b ust. 1** przewiduje, że w przypadku stwierdzenia nieprzyjęcia układu na podstawie art. 119 ust. 1 i 2, na wniosek dłużnika lub za jego zgodą, sąd zatwierdza układ jeżeli: (...).

Względem projektowanego art. 165b ust.1, powstają następujące wątpliwości:

Z uwagi na przyznanie wierzycielom kompetencji do, po pierwsze, złożenia propozycji układowych (art. 155 ust. 2 pr. restr.), a tym samym dopuszczenie przez ustawodawcę narzucenia dłużnikowi układu o niezaaprobowanej przez niego treści, oraz, po drugie, wniosku o stwierdzenie przyjęcia i zatwierdzenie układu (projektowany art. 120 ust. 5 pr. restr.), zasadnym jest przyznanie wierzycielom również kompetencji do złożenia skutecznego wniosku o stwierdzenie przyjęcia układu wbrew woli dłużnika będącego dużym przedsiębiorstwem. Zgodnie z art. 11 ust. 1 Dyrektywy, na zasadzie odstępstwa, państwa członkowskie mogą bowiem ograniczyć wymóg uzyskania zgody dłużnika do przypadków, w których dłużnikami są MŚP.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 165b ust. 1 ustawy:

Art. 165b ust. 1. W przypadku stwierdzenia nieprzyjęcia układu na podstawie art. 119 ust. 1 i 2, na wniosek dłużnika, wierzyciela lub za jego zgodą dłużnika, a w przypadku dłużników będących dużymi przedsiębiorstwami bez zgody dłużnika, sąd zatwierdza układ jeżeli:(...)

11) Projekt w dodanym art. 211b przewiduje, że:

1. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem zbierania głosów wierzycieli lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca układu sporządza:

- 1) spis wierzytelności;
- 2) spis wierzytelności spornych;
- 3) plan restrukturyzacyjny;
- 4) test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1;
- 5) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155;
- 6) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1.

2. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 1, w terminie 2 tygodni od ich sporządzenia. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i poprawić dokumenty, co do których złożono zastrzeżenia lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli.

Względem projektowanego art. 211b, powstają następujące wątpliwości:

Art. 211b pr. restr. ma zapewnić transparentność postępowania poprzez określenie terminów, w których powinny zostać przygotowane kluczowe dla tego postępowania dokumenty.

Co do zasady ogólny kształt proponowanej regulacji jest leży w interesie uczestników postępowań restrukturyzacyjnych, wymagając jednakże doprecyzowania.

2-tygodniowy termin na wniesienie zastrzeżeń do dokumentów wymienionych w pkt 1) – 6) powinien zaczynać bieg od daty, która jest możliwa do zweryfikowania przez wierzycieli tzn. daty ukazania się stosownego obwieszczenia, a nie jak zaproponowano od nieznannej wierzycielom daty sporządzenia dokumentów, w odniesieniu do których uprawnieni są zgłosić zastrzeżenia.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń co do dokumentów wymienionych w pkt 1) – 6) przez wierzycieli, pozostali wierzyciele powinni przed oddaniem głosu nad układem mieć wiedzę co do zakresu zgłoszonych zastrzeżeń, stanowiska nadzorcy w tym przedmiocie oraz w szczególności zmiany treści rzeczonych dokumentów, jeżeli zmiany takie zostały dokonane przez nadzorcę.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 211b ustawy:

Art. 211b. ust. 1. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem zbierania głosów wierzycieli lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca układu sporządza:

- 1) *spis wierzytelności;*
- 2) *spis wierzytelności spornych;*
- 3) *plan restrukturyzacyjny;*
- 4) *test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1;*
- 5) *opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155;*
- 6) *test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1.*

Dokumenty wymienione w pkt 1) – 6) nadzorca zamieszcza w systemie teleinformatycznym. Informację o zamieszczeniu wszystkich dokumentów wymienionych w pkt 1) – 6) obwieszcza się wraz z pouczeniem o treści ust. 2.

2. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 1, w terminie 2 tygodni od ~~ich sporządzenia~~ obwieszczenia informacji o ich sporządzeniu. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i poprawić dokumenty, co do których złożono zastrzeżenia lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli, przy czym nadzorca obwieszcza informację o wpływie zastrzeżeń oraz o stanowisku nadzorca w przedmiocie zastrzeżeń, a w przypadku ich uwzględnienia także informację o poprawionych dokumentach zamieszczonych w rejestrze, na 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania lub terminem zgromadzenia wierzycieli zamieszcza w systemie teleinformatycznym.

12) Proponujemy również zmianę **art. 226a**, który w brzmieniu obowiązującym przewiduje, że:

1. Po sporządzeniu spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych oraz wstępnego planu restrukturyzacyjnego nadzorca układu może dokonać obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego. 2. Dokonanie obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, jest niedopuszczalne, jeżeli w ciągu ostatnich dziesięciu lat dłużnik prowadził postępowanie o zatwierdzenie układu, w którym dokonano obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego (...).

Względem projektowanego art. 226a, powstają następujące wątpliwości:

Dłużnik zawiera z nadzorcą układu umowę przed otwarciem postępowania i ustaleniem dnia układowego. Nadzorca układu ma więc możliwość i powinien zweryfikować podstawowe okoliczności mające wpływ na postępowanie, w tym dopuszczalność jego otwarcia. Dlatego też zasadne jest, ażeby przepis art. 226a jasno przesądzał, iż dokumenty, o których mowa w ust. 1 art. 226a pr. restr. (spisy wierzytelności oraz wstępny plan restrukturyzacyjny) są przygotowywane przez nadzorcę układu.

Dodatkowo przepis art. 226a pr. restr. powinien zostać powiązany z projektowanym art. 211b pr. restr. co do kwestii umieszczenia dokumentów wskazanych w tym artykule, w tym spisu wierzytelności i planu restrukturyzacyjnego w rejestrze.

Należy też doprecyzować negatywne przesłanki dokonania obwieszczenia w razie istnienia okoliczności, o których mowa w art. 38 ust. 1c pr. restr.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 226a ustawy:

Art. 226a. 1. Po sporządzeniu przez nadzorcę układu spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych oraz wstępnego planu restrukturyzacyjnego i umieszczeniu tych dokumentów w Rejestrze nadzorca układu może dokonać obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego.

(...)

4. Dokonanie obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1 nie jest możliwe, jeżeli wobec dłużnika zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 38 ust. 1c, a nadzorca układu nie posiada licencji doradcy restrukturyzacyjnego z tytułem kwalifikowanego doradcy restrukturyzacyjnego.

13) Projekt w art. 261 przewiduje, że:

1. W terminie trzydziestu dni od dnia otwarcia przyspieszonego postępowania układowego nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:

- 1) plan restrukturyzacyjny uwzględniający propozycje restrukturyzacji przedstawione przez dłużnika;
- 2) spis wierzytelności;
- 3) spis wierzytelności spornych.

2. W terminie co najmniej trzydziestu dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:

- 1) test zaspokojenia, o którym mowa w art. 10a ust. 1,
- 2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155,
- 3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art. 140 ust. 1.

3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ich złożenia. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli.

Względem projektowanego art.261 powstają następujące wątpliwości:

Patrz: wątpliwości do projektowanego art. 211b pr. restr.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 261 ustawy:

1. W terminie trzydziestu dni od dnia otwarcia przyspieszonego postępowania układowego nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:

- 1) plan restrukturyzacyjny uwzględniający propozycje restrukturyzacji przedstawione przez dłużnika;*
- 2) spis wierzytelności;*
- 3) spis wierzytelności spornych.*

2. W terminie co najmniej trzydziestu dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:

- 1) test zaspokojenia, o którym mowa w art. 10a ust. 1,*
- 2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155,*
- 3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1.*

Informację o złożeniu dokumentów wymienionych w ust. 1 i ust. 2 przez nadzorcę sądowego obwieszcza się wraz z pouczeniem o treści ust.3.

3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ~~ich złożenia~~ daty obwieszczenia o ich złożeniu. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli, przy czym nadzorca sądowy obwieszcza informację o wpływie zastrzeżeń oraz o złożeniu stanowiska nadzorcy w przedmiocie zastrzeżeń a w przypadku ich uwzględnienia także informację o poprawionych dokumentach złożonych do sędziego - komisarza na 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania lub terminem zgromadzenia wierzycieli.

14) Projekt w art. 280 przewiduje, że:

2. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:

- 1) test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1;
- 2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155;
- 3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1;

3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ich złożenia. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli.

Względem projektowanego art. 280, powstają następujące wątpliwości:

Patrz: wątpliwości do projektowanego art. 211b pr. restr.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 280 ustawy:

Art. 280 ust. 2. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:

- 1) test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1;*
- 2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155;*
- 3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1;*

Informację o złożeniu dokumentów wymienionych w ust. 1 i ust. 2 przez nadzorcę sądowego obwieszcza się wraz z pouczeniem o treści ust. 3.

3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ~~ich złożenia~~ daty obwieszczenia o ich złożeniu. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli, przy czym nadzorca sądowy obwieszcza informację o wpływie zastrzeżeń oraz o złożeniu stanowiska nadzorcy

w przedmiocie zastrzeżeń a w przypadku ich uwzględnienia także informację o poprawionych dokumentach złożonych do sędziego - komisarza na 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania lub terminem zgromadzenia wierzycieli.

15) Projekt w art. 320 przewiduje, że:

2. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:

- 1) test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1;
- 2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155;
- 3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1;
- 4) sprawozdanie z wykonania planu restrukturyzacyjnego w toku postępowania sanacyjnego oraz efekty podjętych działań, a także główne działania, które zgodnie z planem restrukturyzacyjnym zostaną podjęte po przyjęciu układu.

3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ich złożenia. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli."

Względem projektowanego art. 320, powstają następujące wątpliwości:

Patrz: wątpliwości do projektowanego art. 211b pr. restr.

W związku z powyższym proponowana jest alternatywna zmiana Projektu w zakresie projektowanego art. 320 ustawy:

Art. 320 ust. 2. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, ~~nadzorca sądowy~~ zarządca sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:

- 1) test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1;*
- 2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155;*
- 3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1;*

4) sprawozdanie z wykonania planu restrukturyzacyjnego w toku postępowania sanacyjnego oraz efekty podjętych działań, a także główne działania, które zgodnie z planem restrukturyzacyjnym zostaną podjęte po przyjęciu układu.

Informację o złożeniu dokumentów wymienionych w ust. 1 i ust. 2 przez zarządcę obwieszcza się wraz z pouczeniem o treści ust.3.

3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ~~ich złożenia~~ daty obwieszczenia o ich złożeniu. Nadzorca sądowy Zarządca może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli, przy czym zarządca obwieszcza informację o wpływie zastrzeżeń oraz o złożeniu stanowiska zarządcy w przedmiocie zastrzeżeń a w przypadku ich uwzględnienia także informację o poprawionych dokumentach złożonych do sędziego - komisarza na 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub terminem zgromadzenia wierzycieli.

Konfederacja Lewiatan, KL/299/148/PH/2022

